

Sususun Deniz Olur Martılara

– S. Yetgin · 27 Mayıs 2014

Kangren gönlümdeki efsundur kokun, uzak limanlarda beni beklerken aşk
Gölgesiz düşünüşlerimin yağmursuz ormanıdır yaşamak, kanatır yokluğun
Kısacık anların yelesinde yüreğim üşüyor, biçare sığınağım olur yar öpüşün
Hüzünlü çehreyim sana, seni düşündükçe vedalar yüreğimi uzaklara götürür
Adına hasret denilen tutkuların penceresinde aşk yolunu gözleyen bir kaçak, özlem dumanlı gözlerinde
hırpalanmış bir yıldız alacası, yorgun yüreğimde bekleyişlerin delirmiş sancısı. Umut yanık ovalar gibi
yağmurları bekler, seven göğsümden fırlarken sonsuzluğa kavuşmanın yalın duası. Gecemin yakasında
kokun var gülüm, sabret çıkacak elbet bu kahırlı günlerin de yasası.

Sarsılan bir direnç odasıdır bazen yüreğimiz, aşikâre damlalar birikir göz çukurlarımızda ve vakitsiz
damlar biz umutların kuru yastıklarına başımızı yasladığımızda. Yanık türküler mehlem olmaz ah
yaramıza, her nakarat dağlar gönlümüzü, her söz dokunur hisimle o umutla atan kalp sığınağımıza. Kekre
bekleyişlerin kapsülüne aşk zerk olur yine de, mağrur yaşam şarkılarıyla olgunlaşır hayat denen hazin
meyvemiz.

O savruk gökyüzünün yelesinde hüzünlü bir çehre seçtim sana, sarılası bedenine kapılıp çok uzağa
taşımak için dertlerini. Vakitsiz ağrılar inen gözlerinden sil kadınımla gölge düşmemiş güneşleri. Ben
ruhunun artçı dalgasına vurgunum, sen sabırlı gönlümün duldasına. Yakarın olsun sevgim, tutun
kavuşmalara kelepçeli ellerime. Yanık ayaklarımızı vakitsiz yağmurlara tutarak mor dağlara sürelim
mutluluk atımızı.

Kanıma hükmeden savruk saçlarının yeli gergin halatlarının düğümünü çözdükçe, ben uzak limanların
iyot kokusunu çekerim ruhuma, aşk olur vakit, seni izlerim sessiz sessiz. Dalga dolanır gecemin okşanası
saçlarına ve ben hoyrat bir edayla ismini fısıldarım şarkıların nakarat geçişlerinde. Göğsüm yele alışı,
sesin uzakları yakın ederek içimin faylarında dolaşır. Seni düşünmek ibadetim olur yar, andıkça varlığını
sevdalı aklım çözdüğün düğümlere karıştır.

Yapışkan günlerin o yaylı surlarından atlayarak karanlığa kulaç atar gölgeler, umudumuz olur bekleyiş.
Sarılışla tamlanan sevişmeler biriktirir bana aşk, gülüm olur sevda, yokluğuma katkı olurken veda. Bir
öpüşün ıslak ağzında gezinir arılar ve bal gözeneği olur kavrayışlar. Kısacık anların sırtında vakit üşür,
gölge kendi içine büzüşür, gül dalında bülbülle dertleşir. Seni anımsatır şarkılar ansızın, uyak söze karıştır,
nağme sazla atışı. Özlem gülüm, sensizlik sarılışlarının en inkâr edilemez yasasıdır.

Yoksunluğumuzdur özlem, uzak bir şehrin havasını doldurdukça kulağımıza göğsümüz daralır ve işte
böylesi anlarda kahr gönlümüze hazince yaslanır. Yaşlı gemiler özlemle şişirir hayta yelkenlerini, rüzgâr
dümeni okşar ve sular basan kamaralarda gülücüğümüz uykulara karıştır. Senli özlemlerin saraylarına aşk
gemileri köleler götürür. Senli masalların arenasında törenler yapılır, seni hak edişlerin ölümüne
savaşlarında davullar hisminden parçalanır.

Mağrur iç geçirişlerin o kurak nehirlerinde gövdesiz bir gölgelik aramaktır coşku, ruhumuzun bezirgân
heybesinde anlamını beklerken aşk. Çözumsuz kahırların yangın alanıdır yokluğuna sarılmak. Yangınlarla

harlanan gövdemizin alaz penceresindeki terli yeldir yaşamak. Yapışkan sözler söyleme kulağıma, öfkeyi sükûnet, özlemi har dindirir. Sensizlik denilen şey ya kahırlı bir yokluk, ya da yorgun gönlümün arsız peşrevidir.

En yaşanası varlık, avuç içi bir çizgiyi aşk belleyerek, hayat bilerek ve ömür diyerek göstermektir. Ben yazgımın derinliklerinden ölümlere gül toplarım ve her ömrü sen varsın diye yaşarım. Sen kıpırtılı yüreğimin gül tohumu, sen açılan göğsümün sevda boğumu, sen ruhumun kışı, gönlümün yazı, kimi de en son baharı. Kayada menekşe yetiştirmektir seni sevmek, dalsız ağaçlara her gün şiir asmaktır. Seni düşünmek apansız ağlamak ve ıslak parmaklarımı önce ruhunda, sonra da dudağında dolaştırmaktır. Düş sancısına tutulmuş bir kadın, vuslatın endamına sarılarak gerçeğini bekliyor pencerede, ruhunda küflü bir yalnızlık kahır. Çıldırın dakikaların kırık valsini yazıyor bir adam, gece böceklerinin konserini dinleyerek. Hangi daralmanın dokunuşudur aşk, kırılğan duvarların o mor çatısına tüneyen. Hangi öfkenin ruh yakarısıdır yokluğun, fısıltılarla sevişen gecemi örseleyen! Söyle yıldız bakışlı kadın söyle! Hangi kıyamın kavgasıdır yüreğinde gizlenen!.

Mevsim kıpırtılarıyla dertleşiyor perde, yakarılı bir gülüş var çehresinde. Mana kendi kuyusunu kazıyor çok uzaklarda, damarını ararken coşkum aşk bakışlı yârin koynunda. Dalga koyunu arıyor yoksul kulaçlarla, sen okşarken sevdalı gönlümü ruhunla seviştiğin mor gecelerde. Sızım bitiyor, aşk gülün yaprağına adını yazıyor, seni düşünmek ruhumu dinlendiriyor.

Dilsiz gecelerin rahminde gonca bir güldür arzu, kirpik geçişleriyle öperken ürpertir teni. Yasak güllerin sonsuz bahçesidir aşk, güneşin kollarıyla kucaklar sevgilileri. Tüm acıların anası sancıdır, gül dili kanatır, dil yâri ağlatır, gözyaşlarını da hızla akan zaman denizlere akıtır. Mağrur bir düşünüş olur an gelir yaşamak, gün gelir kırık bir içlenişin sefası olur.

Tınısı yüreğimizden yansıyan, tasası gerçeğimizle harlanan o suskun anların ayrık yollarında yorgundur vakit, yokluk sürerken bir adam terli alınına. Bir kavuşmanın hüznünlü gölgesi vurur göğsüne bir aşkın, sürgüne atılır anlar, sıkılırken boğazda yumruklar. Yapışkan düşünüşlerin bildik raksını yapar özlem, gülüşün dağlara çıkar, susuşun deniz olur martılara.

Selahattin YETGİN